

at en Embedsmand, som har en Myndighed, skal overveje, om der er Anledning til at bruge denne hans Myndighed; og bruger han den, uden at der er Anledning dertil, kan han som i dette Tilfælde let gøre Skade. Og naar det ærede Medlem mener, at jeg har givet Socialdemokraterne og de Radikale Vaaben i Hænde i deres Agitation, saa mener jeg, at Vaabnet er kommet fra anden Side og ikke fra min Side. Hvad er det, der er sket i Odense? Hvad var Anledningen til den Ordning, som Kommandanten i Odense traf? Der er jo ikke foregaaet andet end det, at der var et Folketingsvalg i Odense. Met det er der jo saa ofte, og der var tilmed kun eet Valg; under ordinære Forhold er der jo to, idet der er to Rigsdagsmænd fra Odense. Og der var to Kandidater, som kom lige saa godt ud af det paa Valgdagen, som man overhovedet i Regelen kommer ud af det med hinanden. Der har aldrig nogen Sinde i Odense været Anledning til at rekvirere Militæret til at holde Orden under en Valghandling, det er jo fredelige, skikkelige Borgere i Odense. (*Sabroe*: Skikkelige Folk?). Ja, det gaar jeg ud fra; men naar jeg siger, at de ere skikkelige, saa behøver det ærede Medlem ikke at gentage det; det ærede Medlem sidder jo ikke her for at tinglæse mine Udtryk; de ville ogsaa uden det blive optagne i Tidenden. Men jeg siger, at naar der ikke er nogen som helst Anledning for en Kommandant til at optræde saaledes, som han gjorde, saa skal han lade være, thi det irriterer ikke blot et enkelt Parti, men det irriterer alle Partier, og jeg beder det ærede Medlem fra Frederiksberg, om han ikke vil henvende sig til den nyvalgte Kandidat, hans Meningsfælle, det ærede Medlem fra Odense (H. L. Møller), og spørge ham, om han tror, at der har været Anledning til at foretage det, som blev foretaget i Odense af Kommandanten ved den nævnte Lejlighed. Jeg tror, at den valgte Kandidat er den sidste, som vil paastaa, at der har været Spor af Anledning til at træffe de Forholdsregler, der bleve truffene. Det er Politiet, der holder Orden paa Gaderne og i Byen, dertil have vi Politiet, og saa meget mener jeg dog, man med Billighed kunde forlange, at Kommandanten i Odense, hvis han har gaaet med en Skræk i Blodet for, at Valget skulde afstedkomme Optøjer og Opløb, havde spurgt Stedets Politimester — de bo jo i samme By —, om denne følte sig afmægtig, og om der var Anledning til, at Militæret skulde træde til for eventuelt at holde Orden. Der er ikke sket mindste Henvendelse fra Politiets Side; saa vidt jeg ved, har Politi-

mesteren erklæret, at han var fuldt ud i Stand til at holde den Orden, der skal holdes. Jeg vilde ønske, at de Kommandanter, der ere i Købstæderne, følte sig i nøje Kontakt med den Befolkning, de leve iblandt, og at de under Forhold som de her omhandlede henvende sig til Politiet og spørge, om der er Anledning for dem til at træffe særegne Forholdsregler, hvis de overhovedet selv mene, der er Anledning dertil. Lad det dog ikke komme dertil her i Landet, at vi ikke kunne holde Valg uden at omgives af Bajonetter og skarpe Patroner; det ønsker jeg ikke.

Angaaende Spørgsmaalet, om General Arendrup, som det ærede Medlem var stærkt inde paa, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger, thi jeg har udtalt mig tilstrækkelig tydeligt om denne Sag og handlet, som jeg mente, der burde handles. Jeg har selvfølgelig ikke kunnet følge den Anvisning, det ærede Medlem gav mig, da han mente, at det havde været nok saa værdigt for mig, om jeg havde udstedt en Kundgørelse om, at Udtalelser af den Art, som General Arendrup har brugt, vare utilstedelige. Det forekommer mig, at det dog vilde have været for komisk, om en Forsvarsminister vilde udstede en saadan Kundgørelse, thi alle Officerer, ogsaa den vedkommende General, maa jo vide, at en saadan Adfærd er utilstedelig, er et groft Brud paa Disciplinen, og derfor maa Generalen selvfølgelig finde sig i, at der bliver handlet i Overensstemmelse hermed. Hvorledes tror det ærede Medlem, det vilde være gaaet, hvis en Officer i jydsk Brigade, der tidligere kommanderedes af General Arendrup, havde givet sig til offentlig i Bladene at kritisere Generalens Beslutninger som meningsløse. Tror det ærede Medlem maaske, det vilde være gaaet ham godt? Jeg mener, det er en billig Fordring, at alle Officerer, ikke mindst Officerer i de høje Stillinger, vaage over Disciplinens Overholdelse, ikke blot for andres Vedkommende, men ogsaa, og ikke mindst, for deres eget, at de give det gode Eksempel i saa Henseende. Men jeg har det Indtryk, at de to ærede Medlemmer af Højre, der have talt om denne Sag, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) og det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), mene, at overfor en civil Krigsminister kunne højere Officerer tillade sig Friheder, som de maaske ikke kunde tillade sig overfor en militær Krigsminister. Hvis det er de ærede Medlemmers Mening, tage de fejl; thi hvad enten det Embede, jeg har, beklædes af en civil eller militær Minister, stilles der samme